

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ДО 25-РІЧЧЯ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ РДГУ

ВИПУСК 1

РІВНЕ 2017

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

STUDIA PHILOLOGICA

ЗБІРНИК
СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ДО 25-РІЧЧЯ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ РДГУ

ВИПУСК 1

РІВНЕ 2017

УДК 81+82:811.11+811.13

ББК 81+83

S 90

Studia Philologica : зб. студент. наук. праць / редколегія:
S 90 О.В. Деменчук, О.В. Константінова, О.І. Павлова [та ін.]. – Рівне : РДГУ, 2017. – Вип. 1. – 256 с. – (Укр., англ. та нім. мовами).

Studia Philologica : The Collection of Students' Scientific Works / EB: O.V. Demenchuk, O.V. Konstantinova, O.I. Pavlova et al. – Rivne : RSUH, 2017. – Issue 1. – 256 p. – (In Ukrainian, English and German).

У збірнику студентських наукових праць «Studia Philologica» розглянуто низку питань, що стосуються актуальних проблем сучасної філології: зіставного мовознавства, лінгвістики тексту, термінознавства, літературознавства, перекладознавства.

The Collection of Students' Scientific Works «Studia Philologica» focuses on the topical issues of modern philological studies: Contrastive Linguistics, Text Linguistics, Terminology, Literature, and Translation.

Редакційна колегія:

Головний редактор – **Деменчук О.В.**, д-р філол. наук, професор.

Відповідальний редактор – **Константінова О.В.**, канд. філол. наук, доцент.

Члени редакційної колегії:

Павлова О.І., канд. філол. наук, професор; **Аладько Д.О.**, канд. філол. наук, доцент **Калініченко М.М.**, канд. філол. наук, доцент; **Михайлова Є.В.**, канд. філол. наук, доцент; **Орел І.І.**, канд. філол. наук, доцент; **Павловська Л.О.**, канд. філол. наук, доцент; **Тарасюк Н.Ю.**, канд. філол. наук, доцент.

Рекомендовано до друку вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
(*протокол № 6 від 25.05.2017 р.*)

© Автори публікацій, 2017

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2017

ЗМІСТ

ЗІСТАВНЕ МОВОЗНАВСТВО

Васильків Л.С. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УСТАЛЕНИХ ПОРІВНЯНЬ (на матеріалі англійської, німецької та української мов)	6
Грамчук Д.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ХРОНОНІМІВ ЯК ОСОБЛИВОГО ПІДВИДУ ВЛАСНИХ НАЗВ	12
Гребенюк Ю.К. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТОСФЕРИ <i>ЩАСТЯ</i> – <i>НЕЩАСТЯ</i> (на матеріалі англійських та українських фразеологізмів)	16
Деменчук Д.О. КОНЦЕПТ ЧИСЛА <i>ОДИН</i> У МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ (на матеріалі фразеологічних одиниць української, англійської та французької мов)	23
Красуцький О.О., Фоміна Г.В. DIACHRONISCHE ASPEKTE DER SLAWISCHEN ENTLEHNUNGEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE	28
Мельник О.В., Фоміна Г.В. ДІАХРОНІЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ГЕРМАНСЬКИХ МОВ	33
Мігіріна А.П. КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРЕДИКАТИВУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ГРАМАТИКАХ	38
Оржеховська С.Т. ЛЮДИНА У МЕТАФОРІЧНІЙ КАРТИНІ СВІТУ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	45
Романюк Д.Ю. ОЙКОНИМИ У ТУРИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ (на матеріалі англійської та української мов)	50
Собіпан Є.О. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ <i>БІЛЬ</i> В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	54
Соловей О.Д. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЖИВАННЯ УКРАЇНІЗМІВ У СУЧАСНІЙ БРИТАНСЬКІЙ ТА КАНАДСЬКІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	58
Цуп О.В. СТРУКТУРА ТА СЕМАНТИКА ПОСЕСИВНИХ КОМПОЗИТИВ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	63
Юношева Т.М. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ	67

ЛІНГВІСТИКА ТЕКСТУ

Гладка О.М. МОВЛЕННЄВІ ЖАНРИ У ХУДОЖНІЙ КОМУНІКАЦІЇ (на матеріалі творів Джорджа Мартіна)	73
Давидович Х.В. СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ <i>СТРАХ</i> (на матеріалі роману Стівена Кінга «Сяйво»)	78
Мучак І.М. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВТОРИННОЇ ПРЕДИКАЦІЇ У ПРОСТОМУ РЕЧЕННІ	86
Неліпович Г.О. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛЮДИНИ» У ПАРЕМІЯХ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	91

Осіпенко Т.В., Куліш В.С. ФУНКЦІОНАЛЬНА СКЛАДОВА МАРКЕРІВ <i>ТИШІ</i> / <i>МОВЧАННЯ</i> В АНГЛОМОВНІЙ ПОЕЗІЇ	96
Осіпчук Ю.С., Davidse К. INTERROGATIVE CLEFTS	101
Павельчук Н.О. ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС В ЕВОЛЮЦІЮ РЕКЛАМНОГО ТЕКСТУ	107
Попенко С.В., Мосієнко О.В. БЕЗАРКТИКЛЕВІ ПРИЙМЕННИКОВІ ЗВОРОТИ В АНГЛОМОВНОМУ МЕДІА ДИСКУРСІ	113
Таран Л.О., Кобякова І.К. ЛІНГВАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ТЕРМІНУ «ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ»	118
Шутюк К.В. ЖАНРОВА СПЕЦИФІКА КІНОСЦЕНАРІЇВ	124
Яковчук А.Я. ЛОГІКО-СЕМІОТИЧНІ ПРОТИСТАВЛЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ <i>ДРУЖБА</i> <i>/ ВОРОЖНЕЧА</i> В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	129

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Денисенко О.О., Александрова Г.О. ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ РОМАНУ МАЙКЛА КАННІНГЕМА «ГОДИНИ»	135
---	-----

ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

Бондарева О.М., Куліш В.С. ЗАСТОСУВАННЯ КОМПАРАТИВІСТСЬКИХ МЕТОДИК ПРИ АНАЛІЗІ АНГЛОМОВНИХ ТА УКРАЇНОМОВНИХ МАРКЕРІВ <i>ТИШІ</i>	140
Буличова М.М. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ГРАМАТИЧНОЇ КАТЕГОРІЇ РОДУ В ІМЕННИКАХ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЇ АБО ПОСАДИ	143
Волдинер О.Ю. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНА ПРИРОДА ЛЕКСИЧНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ	149
Желевська І.О. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНО-МАРКОВАНИХ ОДИНИЦЬ У МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ	154
Коробка П.В., Недайнова І.В. СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ НЕОЛОГІЗМІВ У КОМП'ЮТЕРНОМУ ДИСКУРСІ	158
Король А.П., Дорда В.О. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ ГУМОРИСТИЧНИХ ІНТЕНЦІЙ ТА РЕАЛІЙ В АНГЛОМОВНИХ МЕДІА	164
Кочергіна О.М., Сухова А.В. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ МЕДИЧНИХ ТЕКСТІВ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ	169
Кравчук А.Г. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ВЛАСНИХ НАЗВ УКРАЇНСЬКОЮ В РОМАНІ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І ФІЛОСОФСЬКІЙ КАМІНЬ»	173
Ляшкова І.І., Голікова О.М. МЕТАФОРА В НАУКОВО-ТЕХНІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПРОБЛЕМА ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НА УКРАЇНСЬКУ	178

Магдич В.М., Тікан Я.Г. ПОЛІТИЧНА МЕТАФОРА ТА СПЕЦИФІКА ЇЇ ПЕРЕКЛАДУ У СУЧАСНИХ МЕДІАТЕКСТАХ	182
Хвостик Ю.С., Попова О.В. PECULIARITIES OF RENDERING SELF-REPRESENTATION STRATEGY OF POLITICIANS WITHIN A CONTEXT OF POLITICAL SPEECHES (a case study of the English media discourse)	186
Шимчук А.В., Демиденко О.П. «СТЕРТІ» МЕТАФОРИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ В ПІДМОВІ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ	191
Шмат О.О., Прокопенко А.В. СТАТУС НЕОЛОГІЗМІВ АНГЛІЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ В СУЧАСНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ: ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ	197

ТЕРМІНОЗНАВСТВО

Казакова А.Ю., Федоренко С.В. КОНЦЕПТОСФЕРА АНГЛОМОВНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТЕРМІНОЛЕКСИКИ	203
Капігула Ю.А. СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЛЕНГУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	209
Кузьменко Ю.В., Коломієць С.С. ВНУТРІШНЬОГАЛУЗЕВІ ТА МІЖГАЛУЗЕВІ ПОЛІСЕМАНТИ У ФАХОВИХ МОВАХ ЕНЕРГЕТИКИ, МАРКЕТИНГУ ТА ЕКОЛОГІЇ	213
Погуляєва М.С. АНГЛІЙСЬКА СПОРТИВНА ТЕРМІНОЛОГІЯ: АСПЕКТИ СТРУКТУРИ ТА ЕТИМОЛОГІЇ	218
Федорчук Т.І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	223
Шевченко О.В., Коломієць С.С. КОМП'ЮТЕРНИЙ ЖАРГОН У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ: КЛАСИФІКАЦІЯ ТА СПОСОБИ УТВОРЕННЯ	229

З ІСТОРІЇ ФІЛОЛОГІЧНОЇ НАУКИ

ЗА МАТЕРІАЛАМИ МІЖВУЗІВСЬКОГО НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО СЕМІНАРУ «ФІЛОСОФІЯ МОВИ О.О. ПОТЕБНІ»

Манюта А.Ю. ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ О.О. ПОТЕБНІ	234
Романюк В.В. ПОЕЗІЯ І ПРОЗА У ПРАЦЯХ О.О. ПОТЕБНІ	237
Феськова І.В. ТЕОРІЯ НАЦІОНАЛЬНОСТІ О.О. ПОТЕБНІ	245

Мучак І. М.

Рівненський державний гуманітарний університет

ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ВТОРИННОЇ ПРЕДИКАЦІЇ У ПРОСТОМУ РЕЧЕННІ

Анотація: Встановлено та обґрунтовано положення про те, що речення, яке вжито в мовленні є складною комбінацією первинних і вторинних предикативних зв'язків, також з'ясовано саме засоби вираження вторинної предикації у простому реченні.

Ключові слова: предикація, вторинна предикація, просте речення, об'єкт, суб'єкт.

Annotation: The article deals with the statement that a sentence, used in the speech is a complex combination of primary and secondary predicative relations. The author has found out the means of secondary predication expressing in the simple sentence.

Key words: predication, secondary predication, simple sentence, object, subject.

Актуальність дослідження зумовлено тим, що певні явища та поняття, які безпосередньо пов'язані із предикацією, на сьогодні є недостатньо з'ясованими, але без цього неможливо повністю відчувати та зрозуміти саму природу простого речення як мовної одиниці.

Уявлення про предикативну структуру як першооснову речення виникло ще в античний період, коли речення і сама думка, яка була закладена в ньому суворо не розмежовувалися на окремі функціональні частини, а навпаки їх компоненти часто ототожнювалися. В реченні, де виражалась думка окремою структурою, протиставлялись один одному суб'єкт і предикат. Поступово зростало прагнення науковців довести розбіжності в цих двох поняттях і показати з одного боку логічний і граматичний суб'єкт, а з іншого логічний і граматичний предикат. В традиційній граматиці міцно утвердилося уявлення про двоскладовість, як про найважливішу ознаку речення.

Мета даної статті - визначити власне засоби вираження вторинної предикації у простому реченні та розглянути всі її функціональні та структурні особливості.

Синтаксичні структури вторинної предикації (СВП) не мають безпосереднього аналогу в українській мові й тому створюють певні труднощі під час вивчення англійської мови як іноземної, і під час їхнього аналізу в межах синтаксичної теорії англійської мови. До засобів вираження вторинної предикації належать структури, що традиційно іменуються в нормативних граматиках Complex Object, Complex Subject, For-to-Infinitive Construction, Absolute Construction, Gerundial Predicative Construction. Усі названі одиниці різняться за своїм граматичним оформленням, проте характеризуються такою

спільною рисою як неузгодженість суб'єктно- предикатних відношень у їхній поверхневій структурі.

Найбільш суперечливим у теорії СВП є розрізнення конструкцій Complex Object (об'єктно предикаційної структури) та Complex Subject (суб'єктно-предикаційної структури).

1. Конструкції Complex Object та Complex Subject є синонімічними [3, с. 333; 21, с. 73]. Після деяких транзитивних дієслів на позначення фізичного відчуття, ментальної діяльності, декларування, примусу, дозволу та ін., інфінітив уживається в семі-предикативних конструкціях (semi-predicative constructions) complex object та complex subject, остання з яких є пасивним відповідником першої (приклад М.Я.Блоха): We have never heard Charlie play his violin. Charlie has never been heard to play his violin [4, с. 103];

2. Complex Object та Complex Subject є різними конструкціями [5, с. 3; 9, с. 147-149; 13, с. 144]: Далеко не всі речення з пасивно-дієслівним ускладненням можуть бути виражені як трансформи речень зі складним додатком [13, с. 144]. Базова різниця між Complex Object та Complex Subject полягає в композиції предикативної групи. У Complex Object вона є максимально вираженою, тимчасом як в Complex Subject вона, навпаки, максимально скорочена, оскільки втратила елемент, який є носієм тематичної, у певному сенсі надлишкової інформації. Власне семантична вага тематичного елемента визначає вибір активної чи пасивної структури. Таким чином, семантично Complex Object та Complex Subject – це дві форми вираження того самого значення, тобто характеристики об'єкта через спостереження, спонукання чи мислення агента. Проте граматично це загальне категоріальне значення виявляє себе у двох різних структурах: 1) кваліфікативній, 2) означальній (patterns of qualifying and defining) [9, с. 147-149].

Окремі вчені не визнають Complex Subject предикаційною структурою, що є іншим дискусійним питанням в англістиці [6, с. 9]. Ті предикаційні структури, які ми відносимо до Complex Subject, підтримуючи думку О. Єсперсена [22, с. 277-278], а відтак надаємо їм статус СВП, розглядають як частину складеного іменного (О.М. Прохорова [14, с. 3-10; 15, с. 54-57], Л.О. Бірюлін [1, с. 77], О.В. Дейчаківська [6, с. 1]) чи складеного дієслівного присудка (Ю.О. Жлуктенко [8, с. 129], С.Г. Тер-Мінасова [20, с. 73], М.Я. Блох [2, с. 39], О.І. Смірніцький [17, с. 269-270]), дієслівного іменного присудка (Н.М. Раєвська [11, с. 169-171]), чи простого дієслівного присудка з формою дієслова у пасивному стані (О.А. Жаборюк [7, с. 21-35]), багатоелементного дієслівного присудка (Л.Л. Іофік [19, с. 31]) і таким чином заперечують наявність другої предикаційної структури в реченні.

В англомовній граматиці [22, с. 515] речення типу She seems quite nice really розглядають як такі, що містять дієслово-зв'язку (a copular verb) та суб'єктний предикатив (subject predicative). Суб'єктний предикатив є компонентом до дієслова-зв'язки, характеризуючи іменний вираз у позиції суб'єкта. Розглядається також конструкція з об'єктним предикативом. Об'єктний

предикатив (object predicative) стоїть після прямого додатка, утворюючи відношення предикації з іменниковою фразою, наприклад: He did not find her amusing, and she found him quite disastrously dull. Таким чином, речення типу She seems quite nice really у цій граматиці розглядають як такі, що містять складений присудок, а не складний підмет.

Зрозуміти природу ускладненого речення допомагає також лінгвістична теорія видатного дослідника англійського синтаксису А.К. Корсакова [7, с. 64-69]. Основні положення його лінгвістичної теорії стосовно даного питання можуть бути доведені до наступного.

1. Основних синтаксичних структур чотири: структура предикації, структура комплементативу, структура модифікації та структура координації. 2. Структура предикації складається з граматичного підмета (S) і граматичного присудка (P). Розрізняють первинні і вторинні структури предикації. Первинна структура предикації містить присудок – дієслово в особовій формі (the woman laughed), або дієслово в особовій формі і його комплемент (the boy was tall; I know him; We shook hands; I must go). Вторинна структура предикації або містить дієслово в одній з безособових форм (We think him to be honest: –We think that he is honest) або не містить зовсім ніякого дієслова (We think him honest: – We think him to be honest: – We think that he is honest).

Структури вторинної предикації складаються із вторинного підмета (him у наведених вище двох прикладах) і вторинного підмета (to be honest – відповідно). Структури вторинної предикації в англійській граматиці зазвичай називаються «комплексами».

За семантикою розрізняють чотири типи комплексів : 1) суб'єктний комплемент або предикатив, називає стан характеристику субстанції – підмета, наприклад: The woman was old. 2) адвербіальний комплемент – комплемент, що вказує на ті чи інші обставини, характеристики дієслова – присудка, наприклад: He lives in London, he looked up.

Зокрема Г.П. Мельников вважає, що під предикацією треба розуміти будь-який мисленнєвий акт, тобто зміну структури свідомості, що здійснюється під впливом сприйнятих знаків. Послідовність мовних знаків, що викликає хоча б єдину предикацію, автор пропонує назвати повідомленням [11, с. 360]. Предикація як процес зміни, який забезпечує формування нового, вихідного знання у свідомості слухача, стосується не тільки породження висловлення, його структури, але й розшифрування повідомлення адресатом, вихідного знання, що актуалізується у свідомості одержувача інформації у комунікативному акті [15, с. 536]

У мовленні предикаційний акт - це окремий мінімальний мисленнєвий акт, у якому конкретному носієві предикативної ознаки приписується предикативна ознака. Саме тому предикація у висловленні визначається поглядом мовця в межах даного дискурсу і пов'язана з повідомленням слухачеві стверджуваної мовцем характеристика предикованого предикуючим [15, с. 406].

Концептуально інше розуміння предикації подає О.А. Жаборюк [7, с. 69-

75], кваліфікуючи її як вужче, ніж предикативність, поняття. У плані історичного розвитку мислення предикативність є первісним, найзагальнішим усвідомленням людиною дійсності. Якщо предикативність притаманна людському мисленню як такому первісно, то предикація є "продуктом" його еволюції. Предикація - це вже концептуально-структуроване усвідомлення людиною навколишнього середовища, а точніше - усвідомлення своєї особи в ньому [4, с. 70].

У структурі простого ускладненого речення функціонує **вторинний предикат**, семантико-синтаксичні характеристики якого безпосередньо пов'язані з номінативними потенціями частин мови, з їх "нетотожністю на глибинному рівні" і "з різною референтною співвіднесеністю", закріпленою в тій чи іншій назві [9, с. 33].

Отже, дослідивши всю структуру та давши характеристику реченням у, яких реалізується вторинна предикація можна сказати, що вираження вторинної предикації є власне результатом процесів синтаксичної компресії та редукції. Вивчення певних синтаксичних одиниць дасть змогу глибше пізнати своєрідність їх системної організації, а також з'ясувати особливості граматичної семантики, стилістичні можливості в плані національної специфіки англійського синтаксису.

Література

1. Бирюлин Л.А. Конструкции с фазовыми, модальными и каузативными глаголами // Семантика и синтаксис конструкций с предикатными актантами: Материалы всесоюз. конф. "Типологические методы в синтаксисе разнотипных языков". – Л., 1981. – С. 71-88.
2. Блох М.Я. К проблеме идентификации ядерных предложений // Синтаксические исследования по английскому языку: Ученые записки. – М.: МГПИ, 1971. – Т. 473. – Вып. 2. – С. 28-52.
3. Блох М.Я. Теоретическая грамматика английского языка: Учеб. – М.: Высшая школа, 2000.-381с.
4. Блох М.Я., Саакян А.С. О семантике синтаксических конструкций, выражающих оценку отождествления // Проблемы языкознания и теории английского языка. Сб. тр. – М.: МГПИ, 1976. – Вып. II – С. 33-44.
5. Воскресенская Н.Е. К вопросу о подлежащем в предложениях с конструкцией "именительный с инфинитивом" //Члены предложения в английском, немецком и французском языках. – Грозный, 1979. – С. 3-13.
6. Дейчаківська О.В. Синтактико-семантичні властивості дієслів у функції зв'язки (На матеріалі англійської мови): Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04 / Київ. держ. лінгвіст. ун-т. – К., 1997. – 18 с.
7. Жаборюк О.А. Категорія стану в сучасній англійській мові та індоєвропейський синтаксичний процес: Теоретичні аспекти. – Одеса: Маяк, 1998. – 208 с.

8. Жлуктенко Ю.О. Порівняльна грамати́ка англійської та української мов: Посіб. – К.: Радянська школа, 1960. – 160 с.
9. Кошечая И.Г. Проблемы языкознания и теории английского языка: Сб. тр. – М.: МГПИ, 1976. – Вып. II. – 168 с.
10. Никитина И. В. Современные теории осложненного предложения в украинском, русском, английском и французском языках. – Статья. Одесса :– 36с.
11. Номинализация в современном английском языке / Под общ. ред. Н.Н. Раевской. – К.: Вища школа, 1982. – 176 с.
12. Образцова Е.М. Линейная организация высказывания как языковая универсалия (на материале английского, русского и украинского языков) /Е.М. Образцова. – Одесса : Феникс, 2010. – 400с.
13. Почепцов Г.Г. Конструктивный анализ структуры предложения. – К.: Вища школа, 1971. – 191 с.
14. Прохорова О.Н. Предложение с составным сказуемым, включающим именной модусный компонент: Автореф. дис.канд. филол. наук: 10.02.04 / Ленинград. гос. пед. ин-т им. А.И. Герцена. – Л., 1988. – 16 с.
15. Прохорова О.Н. Семантико-коммуникативная неоднозначность первого элемента в составном именном глагольном сказуемом // Структура и семантика простого, сложного и осложненного предложения. Межвуз. сб. науч. тр. – Л.: ЛГПИ, 1988. – С. 54-60.
16. Потехня А.А. Из записок по русской грамматике: В 4 т. - М.: Учпедгиз, 1958. - Т.1. - 536 с.; М.: Просвещение, 1968. - Т.3. - 551 с.; 1985. - Т4. - Вып. 1. - 287 с.; Т.4. Вып. 2. - 406 с.
17. Смирницкий А.И. Синтаксис английского языка. – М.: Изд-во лит-ры на иностр. языках, 1957. – 286 с.
18. Степанов Ю.С. Имена. Предикаты. Предложения. - М.: Наука, 1981. - 360с
19. Структурный синтаксис английского языка: Пособ. по теор. грамматике / Под ред. проф. Л.Л. Иофик. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1972. – 176 с.
20. Тер-Минасова С.Г. Синтагматика речи: онтология и эвристика (общая и английская синтагматика составных номинативных групп). – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1980. – 200 с.
21. Туголокова Г.И. К проблеме сопоставления конструкций с объектно-предикативным и субъектно-предикативным сочетанием в современном английском языке // Вопросы синтаксиса современного английского языка: Сб. ст. – М.,1973. – Вып. 2. – С. 73-87.
22. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. Part V. Syntax. – Copenhagen, 1940. – Vol. 4. – 528 p.

УДК 81+82:811.11+811.13
ББК 81+83

Наукове видання

STUDIA PHILOLOGICA

Збірник
наукових студентських праць

ВИПУСК 1

The Collection of Students' Scientific Works

ISSUE 1

Формат 60x84^{1/16}.
Папір офсетний. Друк ризографічний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. др. арк. 17 Наклад 100.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненського державного гуманітарного університету
м. Рівне, 33000, вул. Ст. Бандери, 12,
тел.: (0362) 26-48-83

Друк: ТМ «Доцент»,
м. Рівне, 33000, вул. Соборна, 17,
тел.: (0362) 45-44-45